

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της από 12 Απριλίου 2010 αποφάσεως της Επιτροπής Κ(2010) 2198 τελικό, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε τις αιτήσεις της προσφεύγουσας περί επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ, οι οποίοι επιβλήθηκαν στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, κατά την εφαρμογή του άρθρου 11, αριθμός 8, του Κανονισμού (ΕΚ) 384/96⁽¹⁾ το γράμμα και το πνεύμα της ρυθμίσεως αυτής και δεν εφάρμοσε τις αρχές της λογικής.

Συναφώς προβάλλεται επίσης ότι εν προκειμένω δεν ήταν δεδομένη η ύπαρξη καταστάσεως αντιντάμπινγκ, καθώς η βασική τιμή ήταν χαμηλότερη της καταβληθείσας τιμής εξαγωγής και το ίδιο προϊόν διέθεσε μεταγενέστερα γερμανική εταιρία σε χαμηλότερη τιμή από την αρχική κινεζική τιμή εξαγωγής.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι τα προϊόντα δεν ήταν συνηθισμένοι λαμπτήρες χαμηλής κατανάλωσης ενέργειας κατά την έννοια των μέτρων.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι η ταξινόμηση του προϊόντος από τις γερμανικές τελωνειακές αρχές δεν αντιβαίνει στην κρίση της Επιτροπής, καθώς δεν υπήρχε κανένας αριθμός ταξινόμησης, στον οποίο θα μπορούσε να υπαχθεί το προϊόν αυτό.

Επιπλέον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι εν προκειμένω δεν επαπειλούνταν πρόκληση ζημίας στην Κοινότητα, καθώς οι λαμπτήρες που εμπορεύεται η προσφεύγουσα μόνον από αυτήν διατίθεντο στο εμπόριο σε ολόκληρη την Ευρώπη και επομένως δεν υπήρχε κανένας παραγωγός χρίζων προστασίας.

Προβάλλεται τέλος ο ισχυρισμός ότι δεν ασκεί επιρροή στην αξίωση επιστροφής το γεγονός ότι τα συγκεκριμένα περιθώρια ντάμπινγκ δεν είχαν εκλείψει· αντιθέτως, είναι κρίσιμο το γεγονός ότι τέτοιου είδους περιθώρια ντάμπινγκ δεν υπήρξαν ποτέ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1)

Προσφυγή των εταιριών Suez Environnement και Lyonnaise des eaux France κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 22 Ιουνίου 2010

(Υπόθεση T-274/10)

(2010/C 234/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Suez Environnement Company (Παρίσι, Γαλλία) και Lyonnaise des eaux France (Παρίσι) (εκπρόσωποι: P. Zelenko και O. d'Ormesson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 6 Απριλίου 2010 προσβαλλομένη απόφαση επιθεωρήσεως ή/και το ένταλμα επιθεωρήσεως·
- να ακυρώσει κάθε δράση αναληφθείσα στο πλαίσιο των επιθεωρήσεων που διεξήχθησαν βάσει των παράτυπης αυτής αποφάσεως και εντάλματος·
- ειδικότερα, να διατάξει την επιστροφή όλων των εγγράφων που κατασχέθηκαν στο πλαίσιο των διεξαχθεισών επιθεωρήσεων, ειδάλλως το Γενικό Δικαστήριο θα ακυρώσει την επί της ουσίας μέλλουσα απόφαση της Επιτροπής, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα υπόθεση, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της από 23 Μαρτίου 2010 αποφάσεως C(2010)1984/4 της Επιτροπής, με την οποία διέταξε την Suez Environnement, καθώς και όλες τις ελεγχόμενες από αυτήν επιχειρήσεις, περιλαμβανομένης της εταιρίας Lyonnaise des eaux France, να υποβληθούν σε επιθεώρηση δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου, η οποία ελήφθη στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ περί των αγορών παροχής υπηρεσιών υδρεύσεως και αποχετεύσεως⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους αντλούμενους από:

- προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και, μεταξύ άλλων, του δικαιώματος σεβασμού της κατοικίας, εφόσον δεν κοινοποιήθηκε στις προσφεύγουσες εθνική δικαστική άδεια, στερώντας τις επομένως κάθε θεμελιώδους εγγυήσεως, όπως της προσβάσεως σε δικαστή κατά τη διάρκεια διεξαγωγής των επιθεωρήσεων και της δυνατότητας ασκήσεως τακτικών ενδίκων μέσων κατά της άδειας αυτής·
- προσβολή της αρχής της αναλογικότητας, εφόσον η απόφαση περί επιθεωρήσεως ήταν αορίστου ισχύος και είχε εξαιρετικώς ευρύ πεδίο εφαρμογής·
- το γεγονός ότι το ένταλμα επιθεωρήσεως που επισυνάπτετο στην απόφαση περί επιθεωρήσεως δεν έχει επαρκείς εγγυήσεις αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, καθόσον σε αυτό αναφέρονται υπάλληλοι της Επιτροπής, οι οποίοι είχαν εξετάσει προηγουμένως εμπιστευτικές πληροφορίες, διαβιβασθείσες στην Επιτροπή από την προσφεύγουσα Lyonnaise des eaux France στο πλαίσιο κοινοποιήσεως συγκεντρώσεως.

(¹) Υπόθεση COMP/B-1/39.756.

Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2010 — mPAY24 GmbH κατά ΓΕΕΑ — ULTRA d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (MPAY 24)

(Υπόθεση T-275/10)

(2010/C 234/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: mPAY24 GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: Δρ. H. G. Zeiner και S. Di Natale, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ULTRA d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Σλοβενία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Μαρτίου 2010 στην υπόθεση R 1102/2008-1,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, και
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, εφόσον παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: το λεκτικό σήμα «MPAY 24» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36 και 38 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 2601656

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας περί κηρύξεως ακυρότητας: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα: Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας στήριξε την αίτησή της σε απόλυτους λόγους απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του Κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) 207/2009

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως για κήρυξη της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχθηκε την προσφυγή και, κατά συνέπεια, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως και κήρυξε την ακυρότητα του καταχωρισθέντος κοινοτικού σήματος.